

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7510200285
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7510200285.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: O. O., D.. XX.X.XXXX, H. N. W. XXX, D.Ž. O., zastúpeného JUDr. Katarínou Habiňákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanej: O. O., F. D., D.. XX.X.XXXX, H. N. W. XXX, D. O., zastúpenej JUDr. Martinom Fabiánom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o vyporiadanie BSM, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 9. augusta 2019 č.k. 15C/11/2010-744 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e výrok I/ rozsudku, okrem časti o prikázaní pozemku parc. č. 295/7 do výlučného vlastníctva žalovanej, a výrok VI/ rozsudku.

M e n í výrok I/ rozsudku v časti o prikázaní pozemku parc. č. 295/7 do výlučného vlastníctva žalovanej tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje pozemok - parc. reg. „C“ č. 252/3, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 738 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O., obec Nižná Myšľa, okres Košice - okolie.

M e n í výrok II/ rozsudku tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje pozemok - parc. reg. „C“ č. 252/2, orná pôda vo výmere 852 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O., obec Nižná Myšľa, okres Košice - okolie.

M e n í výrok III/ rozsudku tak, že žalovaná je na vyrovnanie majetkovej hodnoty povinná zaplatiť žalobcovi sumu 50.719,30 eur, a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d m i e t a odvolanie žalovanej proti výroku IV/ a VI/ rozsudku.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 9. augusta 2019 č.k. 15C/11/2010-744 rozhodol, že:

I/ z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán sa do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje:

- rodinný dom č. súp. 411, nachádzajúci sa na parcele registra „C“ č. 252/3,
- pozemok parc. č. 295/7, zastavané plochy a nádvorie o výmere 738 m², evidovaný ako parcela registra „C“, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. D. O.Š., obec Nižná Myšľa, okres Košice - okolie,

- zostatok úveru poskytnutý veriteľom Štátny fond rozvoja a bývania na základe zmluvy o poskytnutí podpory č. 806/313/2000 zo dňa 8.8.2000,

II/ do podielového spoluvlastníctva sporových strán žalobcu a žalovanej prikazuje pozemok, parc. č. 252/2, orná pôda vo výmere 852 m², evidovaný ako parcela registra „C“, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O., obec Nižná Myšľa, okres Košice - okolie, v podiele u každého 1/2,

III/ žalovaná je na vyrovnanie majetkovej hodnoty povinná zaplatiť žalobcovi sumu 45.719,30 eur, a to do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

IV/ žalobca a žalovaná sú povinní zaplatiť súdny poplatok každý v sume 1.980 eur na účet Okresného súdu Košice - okolie, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V/ stranám náhradu trov konania nepriznáva,

VI/ Náhradu trov konania štátu nepriznáva.

2. Súd tak rozhodol potom, ako jeho predchádzajúci rozsudok o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu zo dňa 3. júla 2013 č.k. 15C 11/2010-186 zrušil Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 14.4.2015 č.k. 6Co/358/2013-210 a vec vrátil súdu prvej inštancie.

2.1. Krajský súd v Košiciach v zrušujúcom uznesení posúdenie skutočností rozhodujúcich pre prikázanie nehnuteľnosti do vlastníctva žalovanej vyhodnotil ako správne, súladné s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej nehnuteľnosť sa prikazuje tomu z účastníkov, ktorý ju mal naposledy v držbe, u ktorého došlo k jej amortizácii a u ktorého je využitie veci účelnejšie, ak súd prvej inštancie zohľadnil, že žalovaná na rozdiel od žalobcu predmetné nehnuteľnosti užíva, zaisťuje ich údržbu a plní všetky povinnosti vlastníka. Pripomenúc, že pri stanovení ceny nehnuteľnosti v rámci vyporiadania BSM sa vychádza zo všeobecnej ceny, t.j. z ceny nehnuteľnosti obvyklej v danom mieste a v čase rozhodovania, ktorá vyjadruje aktuálnu trhovú hodnotu nehnuteľnosti, ktorá je ovplyvnená miestnymi podmienkami a je závislá nielen na konštrukcii a technickom vybavení, ale aj na dopyte a ponuke v danom čase, súdu prvej inštancie odvolací súd vytkol, že nevychádzal dôsledne zo stavu nehnuteľností v čase zániku BSM a zároveň z ceny majetku v čase rozhodovania o vyporiadaní BSM, lebo predmetné nehnuteľnosti boli ocenené k 5.5.2011 a súd vo veci rozhodol až v júli 2013, a preto spočíva rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko súd nesprávne vychádzal z ceny nehnuteľnosti ku dňu 5.5.2011, a nie z ceny aktuálnej v čase vyporiadania, t.j. k 3.7.2013. Na tento časový odstup medzi zistením ceny majetku v BSM a súdnym rozhodnutím o vyporiadaní tohto majetku nemožno (osobitne v čase rozkolísaných cien nehnuteľností) neviať zreteľ, lebo má nespochybniteľný dopad na určenie základnej hodnotovej veličiny, od ktorej sa v rámci vyporiadania BSM odvíjajú ďalšie výpočty, pričom faktorom ovplyvňujúcim stanovenie jej trhovej ceny je aj žalovanou tvrdená skutočnosť, že dom je umiestnený v záplavovom území.

2.2. V zrušujúcom uznesení odvolací súd zo skutočnosti, že prostriedky získané stranami sporu počas trvania ich BSM zo zmluvy o úvere 03936244 so Slovenskou sporiteľnou a.s., zo zmluvy o poskytnutí podpory č. 806/313/2000, uzavretej podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, a zo zmluvy o úvere s Prvou stavebnou sporiteľňou, predstavujú majetok, ktorý tvorí BSM strán sporu vyvodil, že „záväzok“ sporových strán z uvedených zmlúv sa stal predmetom vyporiadania ako pasívum, a keďže v čase zániku BSM čiastočne nebol splnený, mal byť prikázaný k úhrade obom účastníkom, alebo len jednému z účastníkov. Prvoinštančnému súdu vytkol i to, že pri svojej úvahe o výške nesplateného úveru alebo pôžičky, ktorú súd prikazuje v rámci vyporiadania BSM uhradiť jednému z účastníkov, dostatočne neuvážil, že nesplatená časť úveru, resp. pôžičky ku dňu zániku BSM, predstavovala vedľa doposiaľ nesplatennej časti pôvodnej vypožičanej čiastky (t.j. istiny) a už splatných (nabehých či kapitalizovaných) úrokov, ešte ďalšie príslušenstvo (úroky splatné až v budúcnosti), o ktoré sa dlh (neskoršie behom času) zvyšuje. Odkazom na zásadu, že možno prikázať len existujúci majetok a ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ak spoločný dlh účastníkov bol splatený (až) po zániku ich BSM, tak v prípade, že bol splatený pred rozhodnutím súdu o vyporiadaní, žiadnemu z účastníkov sa k zaplateniu neprikazuje, vyslovil, že nemožno rozhodnutím súdu (výrokom jeho rozhodnutia) prikazovať už uhradený dlh či neexistujúcu pohľadávku, rovnako ako zničenú vec.

2.3. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu povinnosť doplniť znalecké dokazovanie na zistenie trhovej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (v čase rozhodovania) a zároveň vyporiadať aj dlhy, ktoré vznikli za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia s tým, že toto vyporiadanie sa vykonáva iba medzi manželmi, nie vo vzťahu k tretím osobám, lebo tieto nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie a výrok rozsudku o vyporiadanie BSM nie je záväzný pre veriteľov, pričom uložil súdu prvej inštancie u doposiaľ nevyrovnaných spoločných dlhov a pohľadávok strán sporu, aby vo výroku o vyporiadanie BSM premietol ich výšku v čase, kedy k vyporiadaniu dochádza, pri súčasnom zohľadnení toho, čo ktorá zo strán na spoločný dlh zaplatila (eventuálne čo na spoločnej pohľadávke získala) a aby rozhodol aj o doposiaľ nesplatenom príslušenstve vyporiadanej sumy.

3. Po vrátení veci súd prvej inštancie vychádzal z nespornej skutočnosti, že po rozvoze manželstva strany sporu dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva neuzatvorili, a že do masy bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patria nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX, k.ú. D. O., a to rodinný dom súp. č. 411, na parcele reg. „C“ č. 252/3, parc. reg. „C“ č. 252/2 - orná pôda o výmere 852 m², parcela reg. „C“ č. 295/7 - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 738 m², zostatok úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania zo zmluvy č. 806313/2000 zo dňa 8.8.2000, ktorý ku dňu rozvodu predstavoval nesplatenú istinu 16.250,84 eur, zostatok nesplateného úroku vo výške 6.477,21 eur, zostatok úveru zo zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 19.7.1999 vo výške 1.821,01 eur.

3.1. Konštatoval, že sporným zostal nárok žalobkyne (žalovanej, pozn. odvolacieho súdu) na úhradu finančných prostriedkov vo výške 8.300 eur, ktoré vložila do domu po povodniach v roku 2010, zostatok úveru zo zmluvy o úvere uzavretej v roku 2006 výlučne žalobcom so Slovenskou sporiteľňou, všeobecná hodnota spoločnej nehnuteľnosti, vrátane ornej pôdy nachádzajúcej sa na tom istom liste vlastníctva, v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie znalcom L.. O. Z., ktorý v znaleckom posudku č. 8/2016 stanovil celkovú hodnotu nehnuteľnosti na sumu 105.000 eur. Metódou polohovej diferenciácie znalec ohodnotil rodinný dom č. súp. XXX na parc. č. 252/3 na sumu 70.839,96 eur, pozemok - parc. č. 252/2, orná pôda o výmere 852 m² na sumu 11.629,80 eur a parc. č. 295/7, zastavané plochy a nádvoría o výmere 738 m², na sumu 15.114,24 eur.

3.2. Nakoľko žalobca v spore predložil: a) súkromný znalecký posudok č. 5/2017 vypracovaný znalkyňou L.. Ľ. M., v ktorom metódou polohovej diferenciácie aktuálnu všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti určila sumou 136.000 eur, z toho rodinný dom súp. č. XXX ohodnotila na sumu 86.657,95 eur, pozemky - parc. č. 252/2, ornú pôdu o výmere 852 m² na sumu 21.615,24 eur a parc. č. 295/7, zastavané plochy a nádvoría o výmere 738 m², na sumu 18.723,06 eur, vezmúc na zreteľ, že parcely sa nachádzajú v intraviláne obce a v územnom plánovaní sú vyznačené ako úžitková zeleň, b) súkromný znalecký posudok č. 40/2018 znalca L.. Š., ktorý ohodnotil nehnuteľnosť na sumu 167.000 eur, za účelom odstránenia rozporov v ohodnotení nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX, k.ú. D. O., súd prvej inštancie vypočul znalcov L.. O. Z. V. L.. Ľ. M., a pretože ani výsluchom znalcov, ktorí pri stanovení hodnoty spoločných nehnuteľností vychádzali z metódy polohovej diferenciácie a vzali do úvahy aj možné zamáčanie rodinného domu, a že nie sú dostatočne dobudované prvky, ktoré by chránili pozemok a rodinný dom pred zamáčaním, nebol odstránený rozpor v rozdielnom ohodnotení par. č. 252/2 - ornej pôdy o výmere 852 m², parc. č. 295/7 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 738 m² a rodinného domu súp. č. 411 na parc. č.252/3, evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. D. O., súd v súlade s návrhom žalobcu nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom - Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, a potom, ako tento listom zo dňa 7.2.2019 odmietol vykonať znalecký úkon vo veci, súd ustanovil znalca L.. A. G., ktorý v znaleckom posudku č. 21/2019 zo dňa 19.5.2019 (č.l. 663), stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností na sumu 138.000 eur, z toho parc. č. 252/2 - ornú pôdu o výmere 852 m² ohodnotil sumou 20.149,80 eur a parc. č. 252/3 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 738 m² sumou 17.453,70 eur, a to aj s prihliadnutím na možné zvýšenie hladín spodnej hladiny vody, k okolnostiam vyplývajúcim z podmáčania spodnou vodou a povodňami, na opotrebované prvky, rovinatý až mierne svahovitý terén s orientáciou prístupu na pozemok po spevnení komunikácie na s.v. strane - úzkej slepej ulice.

4. Vec súd právne posúdil podľa § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka.

4.1. Do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal dom súp. č. XXX na parc. č. 253/2 a parc. č. 295/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 738 m², zapísané na LV č. XXXX, vezmúc do úvahy fakt, že po odchode žalobcu z domácnosti (v roku 2008), ktorý nemá zabezpečené vlastné bývanie, žalovaná ostala v predmetnej nehnuteľnosti bývať spoločne s deťmi, o túto sa riadne starala a taktiež hradila všetky poplatky spojené s byvaním v nej.

4.2. Zo zistenia, že medzi stranami sporu trvajú rozpory ohľadom ohodnotenia parc. č. 252/2 - ornéj pôdy o výmere 852 m², evidovanej na LV č. XXXX, k.ú. D.Á. O., súd prvej inštancie usúdil, že „je v záujme oboch strán predmetnú nehnuteľnosť rozdeliť rovnakým dielom, a teda určiť ju do podielového spoluvlastníctva, a to i vzhľadom k charakteru tohto pozemku v súčasnosti, kedy je označený na LV ako orná pôda (i keď v zastavanom území obce a nevyužívaný na poľnohospodárske účely), avšak v budúcnosti môže byť i táto časť pozemku využitá na stavebné účely, a teda môže priniesť aj finančný prospech do budúcnosti obom stranám“, a preto túto nehnuteľnosť „určil do podielového spoluvlastníctva“.

4.3. Súd pri určení hodnoty spoločných nehnuteľností vychádzal z aktualizovanej hodnoty, stanovenej súdom ustanoveným znalcom L.. A. G. a ďalšie dokazovanie nepovažoval za vhodné i s poukazom na list Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (č.l. 643). Dôvodil, že „aktíva, t.j. hodnota domu, zastavanej plochy a nádvoria predstavuje sumu 117.850,20 eur - od ktorej je potrebné odrátať sumy, ktoré uhradila žalovaná (výlučne zo svojich vlastných finančných prostriedkov, pôžička voči PSS, ako aj Štátnemu fondu rozvoja a bývania, ako aj splatený úver zo Stavebnej sporiteľne vo výške 1.821,01 eur), teda z tejto sumy 117.850,20 eur je potrebné odrátať sumu 26.411,91 eur = 91.438,59 eur : 2 = 45.719,29 eur, čo predstavuje sumu, ktorú je povinná žalovaná uhradiť žalobcovi z titulu vyrovnania majetkovej hodnoty, ktorú pri vyporiadaní obdržala vo väčšom rozsahu“, a to v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Aplikujúc ustanovenie 257 CSP súd nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania. Dôvodil, že o trovách štátu nebolo potrebné rozhodovať samostatne s ohľadom na skutočnosť, že už boli uhradené.

6. Proti tomuto rozsudku žalobca i žalovaná podali odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

7. Žalobca podal odvolanie proti výrokom I/, II/ a III/ rozsudku. Žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok rozsudku, a to: vo výroku I/ rozsudku zmeniť vyporiadavaný pozemok - parc. č. 295/7, zastavané plochy a nádvoria o výmere 738 m², lebo podľa aktuálneho LV č. XXXX, kat. ú. D. O., je rodinný dom postavený na parcele C-KN č. 252/3, výrok II/ zmeniť tak, že parcelu C-KN č. 252/2 - orná pôda o výmere 852 m², zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. D. O., obec Nižná Myšľa, súd prikáže do výlučného vlastníctva žalovanej a výrok III/ zmeniť tak, že žalovaná je na vyrovnanie majetkovej hodnoty povinná zaplatiť žalobcovi sumu 55.794,20 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7.1. Žalobca vo svojom odvolaní súdu predovšetkým vyjadril nesúhlas s výrokom II/ rozsudku, na základe ktorého súd určil parcelu č. 252/2, ornú pôdu o výmere 852 m² do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej. Podčiarkol, že parcela sa nachádza za rodinným domom, prístupová cesta k nej vedie cez parcelu č. 252/3, ktorá však nie je v prírode ohraničená plotom, ale je súčasťou aj susediacej parcely, ktorá pôvodne patrila a aj patrí do vlastníctva matky žalovanej a jej nebohého manžela, k parcele č. 252/2 nevedie žiadna cesta, a preto na prístup k tejto parcele by bolo potrebné zriadiť vecné bremeno cez parcelu č. 252/3 a za tým účelom vyhotoviť geometrický plán. Zopakoval, že medzi stranami sporu sú vážne nezhody, žalovaná sa so žalobcom nerozpráva, deti pochádzajúce z manželstva sa so žalobcom nestýkajú a ako otca ho ignorujú, a ak bude parcela č. 252/3 prikázaná do výlučného vlastníctva žalovanej, nebude mať možnosť teoreticky túto parcelu využívať na prechod na parcelu č. 252/2. Žalobca súdu vytkol, že zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali a neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď žalobcu a tvrdenie, že parcela č. 252/3 je síce deliteľná, ale bez prístupovej cesty je nevyužitelná a podčiarkol, že ak by došlo po právoplatnosti rozhodnutia k zmene vlastníctva k parcele č. 252/3, zastavaná plocha by pripadla do vlastníctva žalovanej, vlastnícke právo žalobcu by zaniklo a na parcelu č. 252/2 by nemal možnosť prístupu, na čo od počiatku upozorňoval, a preto nesúhlasil s prikázaním tohto pozemku do podielového spoluvlastníctva a ani do svojho výlučného vlastníctva, lebo o tento pozemok nemá záujem.

7.2. Podľa názoru žalobcu by súd mal zaviazať žalovanú zaplatiť mu finančné prostriedky vo výške 45.719,30 eur, navýšené o polovicu hodnoty ornej pôdy v zmysle znaleckého posudku L.. A. G. o 10.074,90 eur, čo spolu predstavuje sumu 55.794,20 eur.

7.3. Žalobca v odvolaní namietol správnosť rozsudku v časti, ktorou súd určil žalovanej lehotu na plnenie tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť mu na vyrovnanie majetkovej hodnoty prisúdenú sumu 45.719,30 eur do troch mesiacov. Tvrdiac, že žalovaná počas celého obdobia sporu v dome bývala, užívala ho, prejavila ochotu tento dom prevziať do svojho majetku, a pokiaľ nemala záujem o nehnuteľnosť, neurobila nič preto, aby poskytla súčinnosť pri jej speňažení, z nehnuteľnosti brala len úžitky, podľa názoru žalobcu by bolo nespravodlivé, aby stanovenú výplatu obdržal až po troch mesiacoch od právoplatnosti rozhodnutia.

8. Žalovaná podala odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku (čl. 762 a nasl. súdneho spisu). Žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8.1. Rovnako i žalovaná vo svojom odvolaní namietla, že správnosť výroku I/ v časti, ktorou jej súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva pozemok - parc. č. 295/7, k.ú. D. O., ktorá nikdy nepatrila do BSM strán sporu, ani do výlučného alebo podielového spoluvlastníctva sporových strán, a podľa zisťovania na stránke www.kataster.portál.sk pozemok parc. č. 295/7 v kat. úz. D. O. ani neexistuje.

8.2. Žalovaná označila za nesprávny aj výrok II/ rozsudku, ktorým súd prikázal do podielového spoluvlastníctva strán sporu pozemok parc. č. 252/2 - orná pôda o výmere 852 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O., okres Košice-okolie. Zopakovala, že nebolo medzi sporovými stranami sporné, že označená parcela č. 252/2 má jediný možný prístup cez parc. č. 252/3, k.ú. D. O., ktorá bola prikázaná do jej výlučného vlastníctva a z týchto dôvodov, ak by sa žalobca na základe rozhodnutia súdu stal podielovým spoluvlastníkom parc. č. 252/2, k.ú. D. O., s veľkosťou jeho spoluvlastníckeho podielu 1/2 z celku, nebude mať k tomuto pozemku zabezpečený akýkoľvek prístup a ani ho nebude môcť užívať, keďže všetky okolité pozemky parc. č. 252/1, 256/1, 257 a 258 sú vo vlastníctve tretích osôb. Podľa názoru žalovanej je výrok II/ rozsudku, ktorým súd prikázal do podielového spoluvlastníctva parc. č. 252/2 riešenie sporných otázok medzi sporovými stranami len oddiali a v konečnom dôsledku vyvolá ďalší zbytočný súdny spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

8.3. Žalovaná v odvolaní súdu vytkla, že pri rozhodovaní o výške sumy na úplne vyrovnanie vzájomných nárokov z vyporiadania BSM, ktorú žalovaná má žalobcovi vyplatiť, nezohľadnil medzi stranami sporu nespornú skutočnosť, že z výlučných finančných prostriedkov po povodniach v roku 2010 žalovaná realizovala opravu domu súp. č. 411 a výmenu zdroja vykurovania teplej úžitkovej vody KOFA, pričom súdom ustanovený znalec L.. W. Š. v znaleckom posudku č. 13/2011 zo dňa 19.5.2011 na strane č. 25, bod 3. potvrdil, že táto stála sumu 8.300 eur, na čo poukazovala vo svojom podaní zo dňa 26.9.2012.

8.4. Žalovaná namietla, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam vo vzťahu k všeobecnej hodnote nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k.ú. D. O. vo výške 138.000 eur. Poukazom na závery súdom ustanoveného znalca L.. O. Z., na závery žalobcom predloženého znaleckého posudku č. 40/2018 zo dňa 27.7.2018 znalca L.. W. Š., žalovaná tvrdila, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti určená znalcom L.. W. Š. je absolútne nereálna a v rozpore s doposiaľ vykonaným dokazovaním a listinnými dôkazmi, ktoré predložil sám žalobca, keď podľa tvrdenia realitnej kancelárie Hromada reality s.r.o. zo dňa 20.12.2016 bola orientačná trhovacia cena predmetných nehnuteľností vo výške 122.000 eur, podľa potvrdenia aktuálnej hodnoty nehnuteľnosti zo dňa 22.10.2018, vykonaného na základe ohliadky predmetných nehnuteľností realitnou kanceláriou GA-KOS Plus, s.r.o., všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností je vo výške cca 98.500 eur.

8.5. Poukazom na ustanovenie § 207 ods. 1 CSP a znenie § 185 ods. 1, 2 a 3 CSP, žalovaná súdu prvej inštancie vytkla aj to, že hoci podala návrh na nariadenie znaleckého dokazovania Znaleckým ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline a na znalecké dokazovanie zložila aj preddavok vo výške 300 eur, súd prvej inštancie bez návrhu sporových strán v rozpore s § 185 CSP nesprávnym procesným postupom vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom L.. A. G., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 21/2019 zo dňa 19.5.2019, na základe ktorého určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. D. O. vo výške 138.000 eur, s ktorou žalovaná vyjadrila nesúhlas, tvrdiac pritom, že ani takto stanovená hodnota nehnuteľností nezodpovedá ich skutočnej cene vzhľadom na to, kde sa nachádzajú

a v akom sú stave. Znalecký posudok č. 21/2019 znalca L.. A. G. označila žalovaná za neobjektívny, nezodpovedajúci skutočnému stavu predmetných nehnuteľností a ich všeobecnej hodnote.

8.6. Namietla tiež, že v znaleckom posudku č. 21/2019 zo dňa 19.5.2019 znalca L.. A. G. je nesprávne hodnotenie pozemkov, ktoré znalec nesprávne hodnotil ako rovnaké parcely. Podčiarkla, že hoci parc. č. 252/2 je ornou pôdou, bez priameho prístupu z verejnej komunikácie, bola ohodnotená ako zastavaná plocha, čo nezodpovedá skutkovému stavu a ani zápisu predmetnej parcely v katastri nehnuteľností, a i keď predniesla túto námietku už pred súdom prvej inštancie, ten sa v odôvodnení rozhodnutia s tvrdými skutočnosťami vôbec nevysporiadal.

8.7. V závere žalovaná tvrdila, že neobstojí a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní ani odôvodnenie v bode 33 rozsudku, v ktorom súd uviedol ako jeden z dôvodov prikázanie predmetných nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovanej skutočnosť, že žalobca nedisponuje so žiadnymi finančnými prostriedkami, hoci súčasné majetkové pomery žalobcu a ani majetkové pomery žalovanej neboli predmetom akéhokoľvek dokazovania pred súdom prvej inštancie a nebolo preukázané, že finančnými prostriedkami na vyplatenie žalobcu disponuje žalovaná, ktorá počas súdneho konania len uviedla, že na vyplatenie žalovanou navrhovanej sumy 30.000 eur si bude nútená vziať úver v banke.

9. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rovnako ako žalobca považuje za nesprávny výrok I/ rozsudku v časti, ktorou rozhodol o parc. č. 296/7, k.ú. D. O., ktorý nikdy nepatril do BSM, do výlučného alebo podielového spoluvlastníctva strán sporu, tiež výrok II/ rozsudku, zopakujúci argumentáciu prednesenú vo svojom odvolaní. Vo vzťahu žalobcom v odvolaní namietanej lehote na splnenie výplatnej povinnosti, žalovaná akcentovala, že súdom určenú sumu je možné zabezpečiť prostredníctvom zákonných prostriedkov v zmysle CSP na zabezpečenie úhrady pohľadávky.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na argumentáciu vo svojom odvolaní. Zopakoval, že rodinný dom bol poistený, a pokiaľ náklady súviseli s poistnou udalosťou, poisťovňa preplatila škodu, ktorá vznikla, náklad vynaložený na opravu domu bol hrazený z poistnej udalosti, preto výšku uplatnenej sumy neuznáva. Dodal, že ak by aj skutočne žalovaná ňou tvrdenu sumu použila na opravu, treba započítať aj jej podiel, a teda súd by mal započítať len polovicu toho, čo bolo v skutočnosti do nehnuteľnosti vložené, navyiac žalovanou realizované výdavky patria medzi udržiavacie náklady. Žalobca nesúhlasil s výpočtom hodnoty nehnuteľností prednesenou žalovanou v odvolaní. Upozornil, že v priebehu sporu boli znalecké posudky vyhotovované priebežne a v čase rozhodovania súdu boli znalecké posudky neaktuálne, preto súd pristúpil k požiadavke vypracovať nový znalecký posudok, podľa ktorého bola cena nehnuteľnosti určená na sumu 138.000 eur znalcom L.. G., ktorý je oprávnený stanovovať všeobecnú hodnotu rodinného domu, príslušenstva a pozemkov. Akcentoval, že na LV. č. XXXX, kat. úz. D. O. je uvedené, že pozemok je umiestnený v zastavanom území obce, teda v intraviláne, znalec sa v znaleckom posudku dostatočným spôsobom vysporiadal pri stanovení ceny oboch pozemkov a pri ohodnocovaní vychádzal zo situácie obce, jej vybavenia, presne popísal, akú metodiku použil pri stanovení hodnoty všeobecnej ceny, a prečo zvolil 70 % úroveň z východiskovej ceny pozemkov v krajskom meste.

11. Žalovaná v replike na vyjadrenie žalobcu označila tvrdenia žalobcu vo vyjadrení za účelové a zavádzajúce. Zopakovala, že žalobca o nehnuteľnosti nemá záujem a je objektívnou skutočnosťou, že parc. č. 252/2 je ornou pôdou, doposiaľ nebola vyňatá z PPF, je poľnohospodárskou pôdou, nemá zabezpečený prístup z verejnej komunikácie, a nie je možné túto bez ďalšieho užívať samostatne, čo potvrdil aj žalobca vo svojom odvolaní, a tieto faktory znižujú hodnotu parc. č. 252/2, čo znalec nezohľadnil, naopak, predmetný pozemok ohodnotil ako zastavané plochy, čo nezodpovedá ani skutkovému stavu, ani stavu zápisu tejto parcely v katastri nehnuteľností. Podčiarkla, že realizované opravy po povodniach v roku 2010 zo svojich výlučných prostriedkov nemožno považovať za udržiavacie práce, a ak žalobca tvrdil, že náklady na opravy nahradila poisťovňa, svoje tvrdenie v spore ničím nepreukázal.

12. Žalobca v stanovisku k replike žalovanej uviedol, že na svojich vyjadreniach trvá, znalecký posudok L.. G. považuje za správny a objektívny. Podľa názoru žalobcu je parc. č. 252/2 a 252/3 správne ohodnotená, lebo parc. č. 252/2 je ornou pôdou, ktorá je umiestnená v zastavanom území obce a bezprostredne súvisí s parc. č. 252/3, a preto hodnota ustálená znalcom v znaleckom posudku je objektívna a vyjadruje všeobecnú hodnotu nehnuteľností znalcom, ktorý vykonal miestne šetrenie a

umiestnenie parcely zohľadnil a správne určil jej hodnotu, a nie sú pravdivé tvrdenia žalovanej v odvolaní, že znalec v posudku žiadnym spôsobom nezohľadnil faktory, ktoré znižujú hodnotu predmetného pozemku.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) skôr než pristúpil k vecnému prejednaniu podaného odvolania žalobcu a žalovanej, skúmal, či sú splnené formálne podmienky pre meritórne odvolacie konanie a dospel k záveru, že tieto podmienky nie sú splnené vo vzťahu k žalovanou odvolaním napadnutému výroku IV/ rozsudku, t.j. proti výroku, ktorým súd rozhodol, že žalobca a žalovaná sú povinní zaplatiť súdny poplatok každý v sume 1.980 eur na účet Okresného súdu Košice - okolie a proti výroku VI/, ktorým súd vyslovil, že náhradu trov konania štátu nepriznáva, majúce charakter uznesenia.

14. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej.

15. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

16. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklad vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu rozhodnutia.

17. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

18. S účinnosťou od 1. júla 2016, kedy nadobudol Civilný sporový poriadok, bola zmenená koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniu. Proti tejto forme súdneho rozhodnutia v zásade odvolanie prípustné nie je. Pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne uvedené v § 357 CSP.

19. V citovanom ustanovení § 357 nie je uvedené uznesenie, ktorým súd rozhodol o povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

20. Nakoľko odvolanie bolo podané proti výroku IV/ rozsudku, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, odvolací súd odvolanie žalovanej proti tomuto výroku podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

21. Odvolanie žalovanej proti výroku VI/ rozsudku, ktorým súd vyslovil, že nárok na náhradu trov konania štátu nepriznáva, odvolací súd odmietol v súlade s § 386 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou, a to vzhľadom na skutočnosť, že týmto výrokom žalovanej bezpochyby nebola spôsobená žiadna ujma. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa viaže na osobu konkrétneho odvolateľa (v danom prípade žalovanej) a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnutelnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bola žalovaná ako odvolateľka po procesnej stránke negatívne dotknutá a bola jej spôsobená ujma dopadajúca na jej pomery. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. novembra 2012, sp. zn. 3Cdo 240/2012).

22. Následne odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 až 361 CSP) proti výrokom I/, II/, III/ a VI/ rozsudku, proti ktorým

je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1 a 2 CSP a z hľadiska žalobcom a žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov, vrátane ich obsahového vymedzenia, s tým, že na prejednanie odvolania žalobcu a žalovanej nariadil v súlade s § 385 ods. 1 CSP pojednávanie. Pojednávanie vytyčené na deň 26.8.2021 bolo na základe žiadosti sporových strán odročené na neurčito za účelom poskytnutia lehoty na uzavretie mimosúdnej dohody.

23. Dňa 30.9.2021 doručila žalovaná odvolaciemu súdu podanie zo dňa 28.9.2021, v ktorom oznámila, že k uzavretiu mimosúdnej dohody so žalobcom nedošlo. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho výroku I/, s opravou chyby v označení parcely, IV/, V/ a VI/ a zmenil výroky II/ a III/ rozsudku tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikáže pozemok - parc. reg. „C“ č. 252/2, orná pôda vo výmere 852 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O. a uložil žalovanej povinnosť na vyrovnanie majetkovej hodnoty zaplatiť žalobcovi sumu 46.777,55 eur do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovaná v prílohe podania predložila aktuálny súkromný znalecký posudok č. 28/2021 zo dňa 23.9.2021 vyhotovený L.. O. W., znalkyňou z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, na základe ktorého bola stanovená aktuálna všeobecná hodnota pozemku parc. č. 252/2, k.ú. D. O., vo výške 10.000 eur, a to so zreteľom na fakt, že tento pozemok má jediný možný prístup cez parc. č. 252/3, prikázanú do jej výlučného vlastníctva, aj to len pešo, ako aj na to, že tento pozemok sa nachádza v blízkosti potencionálnych zosuvov pôdy a v lokalite je vysoká hladina spodnej vody. Zopakujúc svoju argumentáciu v spore i v odvolaní, opäť akcentovala, že súd musí vychádzať zo súčasného stavu, kedy je pozemok evidovaný ako orná pôda, a nie je ho možné využiť na výstavbu, čo rovnako konštatoval aj znalec L.. A. G. na str. 33, druhý odsek znaleckého posudku.

24. Žalobca v písomnom stanovisku zo dňa 29.10.2021 stotožňujúc sa so závermi znaleckého posudku L.. A. G., vyjadril nesúhlas so závermi v znaleckom posudku č. 28/2021 zo dňa 23.9.2021 znalkyne L.. O. W.. Uviedol, že hodnota tejto nehnuteľnosti oproti zistenej všeobecnej cene L.. A. G. bola zvýšená najmä tým, že cena nehnuteľnosti za obdobie roku 2020 a 2021 sa podstatne zvýšila. Trval na tom, aby súd vychádzal zo znaleckých posudkov, ktoré boli podané v rámci nariadenia znaleckého dokazovania súdom.

25. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku, po zopakovaní dokazovania (§ 384 ods. 1 CSP) na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a žalovanej je dôvodné čiastočne. Rozsudok je vecne správny vo výroku I/ (okrem časti o prikázaní pozemku parc. č. 295/7 do výlučného vlastníctva žalovanej) a vo výroku V/ rozsudku o trovách konania, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo vzťahu k tejto časti napadnutého rozsudku žalobcom a žalovanou uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

26. Z obsahu odvolania žalobcu a žalovanej, vrátane ich tvrdení v priebehu odvolacieho konania je zrejmé, že odvolatelia vo svojich odvolaniach správne rozsudku v tejto časti (výrok I/ - okrem časti o prikázaní pozemku parc. č. 295/7 do výlučného vlastníctva žalovanej - žalobca a žalovaná, výrok V/ - žalovaná) žiadnu argumentáciu v podstate nespochybnili. So zreteľom na uvedené odvolací súd konštatuje, že vo vzťahu k tejto časti preskúmaného rozsudku nemožno súdu vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by súd opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 a nasl. CSP, alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by nesprávne vyložil použité zákonné ustanovenie § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka.

27. Súd prvej inštancie správne vychádzajúc z nespornej skutočnosti, že potom, ako bolo manželstvo žalobcu a žalovanej, uzavreté dňa 20.11.1993, rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 13.11.2008 sp.zn. 16C/51/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2008, rozvedené a deti pochádzajúce z manželstva - (v tom čase) maloletá W. V. O. V. boli zverené do osobnej starostlivosti matky, že po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva medzi sporovými stranami nedošlo, že žalobca podal návrh na jeho vyporiadanie v lehote troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva, ako i zo zistenia, že žalobca a žalovaná spoločne nadobudli za trvania manželstva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. D. O., a to parcelu registra „C“ 252/2 - orná pôda o výmere 852 m², parcelu registra „C“ č. 252/3 - zastavané plochy

o výmere 738 m² a rodinný domom súpisné číslo XXX, postavený na parc. č. 252/3, vykonal vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (sporových strán) v zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

28. Vo vzťahu k spoločnej nehnuteľnosti - rodinnému domu súpisné číslo XXX, postaveného na parc. č. 252/3, prvoinštančný súd vykonal vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva v súlade so záväznými zásadami definovanými v § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

29. Ustanovenie 150 Občianskeho zákonníka je právnou úpravou, ktorého hypotéza ponecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v konkrétnej veci túto sám vymedzil, a pritom zohľadnil, že: a) podiely bývalých manželov sú v zásade rovnaké, b) každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho (výlučného majetku) vynaložil na spoločný majetok, c) každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku (patriaceho do BSM) vynaložilo na jeho ostatný (jeho výlučný) majetok, d) prihliadol na potreby maloletých detí, e) ktorý z manželov a v akej miere sa staral o rodinu, f) ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, g) ako sa ten ktorý z manželov podieľal na starostlivosti o deti, h) ako sa ten ktorý z manželov pričínil o obstarávanie spoločnej domácnosti, a to všetko s ohľadom na to, že zo sporu o vyporiadanie BSM nemožno činiť spor, v ktorom by sa súd zaoberal vzájomným vyúčtovaním celého spotrebného spoločenstva manželov, vrátane rozsahu plnenia vyživovacej povinnosti rodičov (bývalých manželov) voči maloletému dieťaťu.

30. Odvolací súd dospel k záveru, že vo vzťahu k spoločnému pozemku žalobcu a žalovanej - parc. reg. „C“ č. 252/3, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 738 m², zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. D. O., obec Nižná Myšľa, okres Košice - okolie, je opodstatnená námietka odvolateľov (žalobcu a žalovanej), že súd vo výroku I/ nesprávne rozhodol o parc. reg. „C“ č. 295/7, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 738 m², pretože takáto parcela nie je zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. D. O.Š., a strany sporu nie sú jej vlastníckymi. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil výrok I/ rozsudku v tejto časti tak, že v súlade so zhodným návrhom sporových strán, pozemok - parc. reg. „C“ č. 252/3, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 738 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O., prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej.

31. Hypotéza citovaného ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie nebola vymedzená správne vo vzťahu k spoločnému pozemku žalobcu a žalovanej - parc. reg. „C“ č. 252/2, orná pôda vo výmere 852 m², zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. D. O..

32. Žalobca a žalovaná opodstatnene súdu prvej inštancie vytkli, že nesprávne rozhodol (vo výroku II/ rozsudku), ak v okolnostiach súdnej veci tento pozemok prikázal do podielového spoluvlastníctva sporových strán, v podiele u každého 1/2, a preto v tejto časti odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil výrok II/ rozsudku tak, že pozemok - parc. reg. „C“ č. 252/2, orná pôda vo výmere 852 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O.L., prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej, rešpektujúc princíp spravodlivého vyporiadania, v rámci ktorého prihliadol na argumentáciu a návrh sporových strán v tejto časti.

33. Následne, vychádzajúc: a) z premisy, že predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo ku dňu jeho zániku, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov bývalých manželov (sporových strán), b) zo sporovými stranami v odvolaní nespochybných skutkových záverov súdu prvej inštancie, t.j. že hodnota domu a parc. reg. „C“ č. 252/3, zastavaná plocha a nádvorie, predstavuje spolu sumu 117.850,20 eur, ako i s prihliadnutím na to, že súd prvej inštancie správne v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného vo vyššie citovanom zrušujúcom uznesení z tejto sumy odrátal peňažné sumy, ktoré uhradila žalovaná (výlučne zo svojich vlastných finančných prostriedkov, pôžičku voči PSS, Štátnemu

fondy rozvoja a bývania, splatený úver zo Stavebnej sporiteľne) tak, že z tejto sumy 117.850,20 eur prvoinštančný súd vo výsledku odpočítal sumu 26.411,91 eur (ktorej výšku v odvolaní nenamietali ani žalobca a ani žalovaná), z čoho potom usúdil, že v posudzovanom prípade mali žalobca a žalovaná z kvantitatívneho hľadiska nárok na rovnaké podiely hodnotovo v čiastke 45.719,30 eur (jedna polovica zo sumy 91.438,59 eur), a so zreteľom na to, že došlo k zmene výroku II/ rozsudku tak, že pozemok - parc. reg. „C“ č. 252/2, orná pôda vo výmere 852 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. D. O., odvolací súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej, a taktiež so zreteľom na odvolacie námietky žalobcu a žalovanej, vrátane žalovanou predloženého aktuálneho súkromného znaleckého posudku č. 28/2021 zo dňa 23.9.2021, vyhotoveného L.. O. W., znalkyňou z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, na základe ktorého bola stanovená aktuálna všeobecná hodnota pozemku parc. č. 252/2, k.ú. D. O.L., vo výške 10.000 eur, odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil aj výrok III/ rozsudku o výplatnej povinnosti žalovanej žalobcovi tak, že žalovaná je na vyrovnanie majetkovej hodnoty povinná zaplatiť žalobcovi do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku sumu 50.719,30 eur (45.719,30 eur + 1/2 zo sumy 10.000 eur - aktuálnej všeobecnej hodnoty parc. č. 252/2 v zmysle znaleckého posudku znalkyne L.. O. W. č. 28/2021 zo dňa 23.9.2021).

34. Nakoľko pri stanovení ceny aj tejto nehnuteľnosti (parc. č. 252/2) v rámci vyporiadania BSM je potrebné vychádzať zo stavu nehnuteľnosti v čase zániku BSM (doposiaľ nezmenený) a zároveň zo všeobecnej ceny v čase rozhodovania o vyporiadaní BSM, teda z ceny nehnuteľnosti obvyklej v danom mieste a v čase rozhodovania súdu, čo napokon konštatoval odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení, nemožno prisvedčiť žalobcovi v jeho odvolaní, pokiaľ žiadal zaviazat' žalovanú zaplatiť mu finančné prostriedky vo výške 45.719,30 eur, navýšené o polovicu hodnoty ornej pôdy v zmysle znaleckého posudku L.. A. G., t.j. o sumu 10.074,90 eur, čo spolu predstavuje sumu 55.794,20 eur.

35. Odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú i odvolaciu námietku žalovanej, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výplatnej povinnosti žalovanej na úplné vyrovnanie vzájomných nárokov z vyporiadania BSM, nezohľadnil skutočnosť, že z výlučných finančných prostriedkov po povodniach v roku 2010 žalovaná vložila do spoločnej nehnuteľnosti sumu 8.300 eur. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž plynie, že pri vyporiadavaní (aj) k tejto skutočnosti súd prvej inštancie prihliadol, a to v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení č.k. 6Co/358/2013-210, prihliadol (a odrátal) i peňažné sumy, ktoré uhradila žalovaná výlučne zo svojich vlastných finančných prostriedkov, a vo výsledku odpočítal sumu 26.411,91 eur, ktorej výšku v odvolaní nenamietali ani žalobca a ani žalovaná.

36. Vo vzťahu k žalovanou vznesenej námietke nevykonania všetkých dôkazov navrhnutých žalobcom v spore odvolací súd pripomína, že význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 52/03). Je totiž v právomoci súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie. Z uvedeného rezultuje, že súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania a nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, pretože posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdu (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1 až 3 CSP), a nie sporových strán. Súd teda nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán.

37. Z obsahu súdneho spisu a odôvodnenia rozsudku plynie, že súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie znalcom L.. O. Z., a z dôvodu, že žalobca v spore predložil súkromný znalecký posudok č. 5/2017 vypracovaný znalkyňou L.. L. M., ktorá aktuálnu všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti určila sumou 136.000 eur, súkromný znalecký posudok č. 40/2018 znalca L.. Š., ktorý ohodnotil nehnuteľnosť na sumu 167.000 eur, a keďže ani výsluchom znalcov nebol odstránený rozpor v rozdielnom ohodnotení spoločných nehnuteľností, súd správne postupoval, ak v súlade s návrhom žalobcu nariadil znalecké dokazovanie znaleckým ústavom - Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, a potom, ako tento listom zo dňa 7.2.2019 odmietol vykonať znalecký úkon vo veci, nariadil znalecké dokazovanie a na vypracovanie znaleckého posudku ustanovil znalca L.. A. G., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 21/2019 zo dňa 19.5.2019.

38. Odvolací súd preto ako neopodstatnenú vyhodnotil námietku žalovanej, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ak nevykonal žalovanou navrhované kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom a nariadil znalecké dokazovanie znalcom L.. A. G., ktorého závery vo vzťahu k stanoveniu všeobecnej hodnoty domu a parc. reg. „C“ č. 252/3, zastavaná plocha a nádvorie, spolu v sume 117.850,20 eur, sa žalovanej v odvolaní nepodarilo spochybníť odvolacou námietkou založenou iba na tvrdení, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam vo vzťahu k všeobecnej hodnote nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k.ú. D. O. vo výške 138.000 eur, lebo žalovaná nesúhlasí s výškou 138.000 eur všeobecnej hodnoty nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. D. O., stanovenej znalcom L.. A. G. v znaleckom posudku č. 21/2019 zo dňa 19.5.2019, ktorý označila za neobjektívny, nezodpovedajúci skutočnému stavu predmetných nehnuteľností a ich všeobecnej hodnote, odkazujúc pritom na potvrdenie aktuálnej hodnoty nehnuteľností zo dňa 22.10.2018 realitnou kanceláriou VRK REAL Plus, s.r.o., podľa ktorého všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností činí cca sumu 98.500 eur.

39. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

40. Odvolací súd konštatuje, že žalobcovi sa v okolnostiach prejednávaneho prípadu, tak ako ich náležite uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, nepodarilo spochybníť rozsudok ani v časti o určení lehoty troch mesiacov (90 dní) na splnenie výplatnej povinnosti žalovanej, pokiaľ v tomto smere žalobca iba bez ďalšieho v podanom odvolaní tvrdil, že by bolo nespravodlivé, aby stanovenú výplatu obdržal až po troch mesiacoch od právoplatnosti rozhodnutia, ak žalovaná počas celého obdobia sporu v dome bývala, užívala ho, prejavila ochotu tento dom prevziať do svojho majetku, avšak neurobila nič preto, aby - pokiaľ nemala záujem o nehnuteľnosť, poskytla súčinnosť pri jej speňažení, z nehnuteľnosti brala len úžitky. Súd prvej inštancie určil lehotu 90 dní na splnenie výplatnej povinnosti v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP a odvolacie námietky vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti neboli spôsobilé spochybníť.

41. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení § 396 ods. 1 CSP tak, že vzhľadom na predmet sporu, ktorým je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a na osobitné procesné postavenie strán (iudicium duplex), stranám nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).